

κι ἄλλα πάλε τὴν ἀνοιξι βλαστένουνε, ἔτσι πάμε καὶ μεῖς ΓΨυ-
χάρ. ἐνθ' ἀν. || Φρ. "Οταν βλαστήσ' ὁ ξέρακας (οὐδέποτε)
πολλάχ. Συνών. βγαίνω **A 7**.

βλαστέρα ἡ, *Ηπ. (Κόνιτς.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

*Η ἀδελφὴ εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν.

βλασταράκι τό, σύνθηθ.

*Υποκορ. τοῦ οὐσ. βλαστάρει διὰ τῆς καταλ. -άκι.

*Ο μικρὸς τρυφερὸς βλαστὸς φυτοῦ: Τὰ βλασταράκια
τῆς κληματαρεῖας.

βλασταρεῖς ὁ, Προπ. (*Αρτάκ.) Θηλ. γλασταροῦ
Βιθυν.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει, παρ' ὃ καὶ γλαστάρει, καὶ
τῆς καταλ. -αῖς.

1) Προσωνυμία τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐ-
πειδὴ ἡ ἑορτὴ του συμπίπτει μὲ τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰς
ὁποίας βλαστολογοῦν τὰς ἀμπέλους Προπ. (*Αρτάκ.) 2)
Θηλ. προσωνυμία τοῦ νοτίου ἀνέμου τοῦ πνέοντος περὶ τὰ
τέλη Μαΐου καὶ θραύοντος τοὺς τρυφεροὺς βλαστοὺς τῶν
φυτῶν Βιθυν.

βλασταρεῖ ἡ, *Αθην. βλασταρεὶ Κύπρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει καὶ τῆς καταλ. -εῖς.

1) Τρυφερὸς κλάδος φυτοῦ, βλαστὸς, *Αθην.: *Ἀσμ.

Ξερό 'ταν τὸ ραβδάκι του, χλωρὰ βλαστάρια πέτα
κι ἀνάμεσα 'ς τοῖς βλασταρεῖς πέρδικες κιληδοῦσαν.

2) Τὸ φυτὸν μετὰ τῶν ριζῶν του Κύπρ.: *Εβκαλεν
πέντε βλασταρεῖς ρουβίθκια.

βλαστάρει τό, βλαστάρειν Πόντ. (Οἶν. κ.ά.) βλα-
στάρει κοιν. καὶ Πόντ. βλαστάρ' βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ.
(*Ἀμισ.) βλαστάρει Τσακων. φλαστάρει Μακεδ. (Βελβ.)
γλαστάρει Βιθυν. βγοστάρει Καππ. (Φάρας.) βκοστάρει
Καππ. (Φάρας.) γοστάρει Καππ. (Φάρας.)

*Εκ τοῦ μεσν. οὐσ. βλαστάρειον.

1) Νεαρὸς βλαστὸς φυτοῦ κοιν. καὶ Πόντ. (*Ἀμισ. Οἶν.
κ.ά.): Τὰ φυτὰ βγάζουν τὴν ἀνοιξι βλαστάρια. Τὸ κλήμα - ἡ
ἐλαῖα πέταξε βλαστάρια. Βλαστάρια ἀμπελλήσια - τῆς κάππαρις
κοιν. || Φρ. *Ηλιού βλαστάρειν (ἀκτὶς ἡλίου) Πόντ. || *Ἀσμ.

Κι 'ς τὴν κορφὴ τοῦ βλασταριοῦ πέρδιτσια ξιφονλιάζουν
Θράκ. (Αἰν.) β) Τὸ στέλεχος τοῦ κρομμύου Σέρφ. 2)
Μεταφ. τὸ τέκνον σύνθηθ.: Αὐτὸς ἔμεινε χωρὶς βλαστάρει.
Νὰ χαρῆς τὰ βλαστάρια σου! σύνθηθ. Νὰ χαθῇ τοῦ βλαστάρ' σ'!
(νὰ μείνης χωρὶς τέκνα!) Στερελλ. (*Αράχ.) Νὰ ζήσουν τὰ
βλαστάρια σ'! αὐτόθ. *Ιλάτι, βλαστάρια μ', νὰ σὰς φ'λήσουν
Μακεδ. (Σισάν.)

*Η λ. καὶ ὡς τοπων. Εὔβ. (Στρόπον.)

βλασταριάζω ἀμάρτ. βλασταριάζου Μακεδ. (Κα-
στορ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

*Επὶ παντὸς φυτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀμπέλου, ἐκφύω βλα-
στοὺς: Βλαστάριασαν τὰ κλήματα - τὰ λάχανα Καστορ. Βλα-
σταριάζ'νι τ' ἀμπέλια Αἰτωλ. Βλασταριασμένου κλήμα αὐτόθ.
Συνών. ἀπολύω **A 11**, βλασταρῶν **1**.

βλαστάριασμα τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἐκ βλάστημα).

*Εκ τοῦ ρ. βλασταριάζω.

*Εκφυσις βλαστῶν, ἐκβλάστημα.

βλασταρολογῶ *Ηπ. (Πρέβ.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-λογῶ, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν *Αθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.
Κόπτω τοὺς περιττοὺς μικροὺς βλαστοὺς τῆς ἀμπέλου

κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναπτύξεως τοῦ φυλλώματος. Συνών.
βλαστοκοπῶ, βλαστοκόφτω, βλαστολογῶ.

βλασταρῶνω ΙΖερβοῦ Τραγούδια 33, 16 βλαστα-
ρῶν-νω Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.) βλασταρῶνον Θράκ. (Αἰν.)
κ.ά.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστάρει.

1) Βλασταριάζω, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: *Ἀσμ.

Μουνάχον διδρὶ 'ς τοὺν βουνὸ ὡς πότι βλασταρῶνει;

μουνάχον σ' ἔχ' ἡ μάνα σου, ὡς πότι σὶ καμαρῶνει;

Θράκ. (Αἰν.) 2) *Εκφύω βλαστοὺς, παραφυάδας, ἐπὶ
σπερμάτων, ὡς σίτου, κριθῆς κττ. Κύπρ. (Γερμασ. κ.ά.)
— Λεξ. Δημητρ.: Τὸ σιτάρι τοῦτο βλασταρῶν-νει πολ-λὰ
Γερμασ. 3) Μεταφ. ἀναζωογονοῦμαι, ἀναθάλλω ΙΖερβὸς
ἐνθ' ἀν.: Ποίημ.

Καὶ μπρὸς μας σὲ μιὰν ἀνοιξι καινούργια βλασταρῶνονν,
ὅσες ἀνθίσανε ὁμορφιές.

βλασταρωτὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. βλασταρωντὸς Στερελλ.
(Αἰτωλ.)

*Εκ τοῦ ρ. βλασταρῶνω.

*Ο ὁμοῖος πρὸς βλαστὸν εὐθὺν καὶ ὑψηλὸν, ἐπὶ δέν-
δρου: Εἶνι βλασταρωντὲς οἱ σ' κέες, δὲ φτάνουντι τὰ σῦκα. Τοῦ
κλαρι κολλεῖετι, ἄμα ἔχ' κουμπιαστὰ κλοννάγια, βλασταρωντὸ
δὲν κολλεῖετι (εἶναι ἀναβατόν, ἀναρριχήσιμον).

βλαστερὸς ἐπίθ. Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. ἀβλαστερὸς
Θήρ.

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστὸς καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Εὐθαλῆς, τρυφερὸς ἐνθ' ἀν.: *Ἀσμ.

Νὰ 'σου, δουλλί μου, λεμονεῖα κ' ἐγὼ 'ς τὰ ὄρη χιόνι,
νὰ λειώνω νὰ ποτίζουσαι οἱ βλαστεροὶ σου κλώνοι

Κρήτ.

βλάστημα τό, ἀμάρτ. βλάστ'μα Στερελλ. (*Αράχ.)
Τὸ ἀρχ. οὐσ. βλάστημα.

*Εκφυσις βλαστῶν, βλάστησις ἐνθ' ἀν.: Φρ. Καλὰ βλα-
στήματα! (εὐχὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ σκαλίσματος) *Αράχ.
Συνών. ἀγροελλοπόλυμαν.

βλαστημάρει ἐπίθ. ἀμάρτ. φλαστημάρει Καλαβρ.
(Μπόβ.)

*Εκ τοῦ ἐπίθ. βλάστημος καὶ τῆς καταλ. -άρις. Διὰ
τὸν σχηματισμὸν πβ. ἄρρωστος - ἄρρωσταίρις.

Βλαστημάρεις, ὁ ἰδ.

βλαστημέας ἐπίθ. Πόντ. (*Ἀμισ. Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.)

*Εκ τοῦ οὐσ. βλαστημία, δι' ὃ ἰδ. βλαστήμια, καὶ
τῆς καταλ. -έας, δι' ἣν ἰδ. -εῖας.

Βλαστημάρεις, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Πολλὰ βλαστημέας
ἄθροπος ἐν'.

βλαστήμημα τό, ἀμάρτ. βλαστήμεμαν Πόντ. (*Ἀμισ.
Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ.)

*Εκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βλασφήμημα.

Βλαστήμια 1 καὶ 2, ὁ ἰδ.: Φρ. Τῇ βλαστημεματί' ἐν'
(εἶναι ἄξιος βλασφημιῶν καὶ ὕβρεων) Χαλδ.

βλαστημησιὰ ἡ, Δ.Κρήτ. βλαστημησιὰ Κρήτ. (Σητ.)
βλαστημησιὰ Δ.Κρήτ. βλαστημ-μασία Καλαβρ. (Κοντοφ.
Μπόβ.)

*Εκ τοῦ ρ. βλαστημῶ, παρὰ τὸ θέμα τοῦ ἀορ.

1) Βλαστήμια 1, ὁ ἰδ., Καλαβρ. (Κοντοφ. Μπόβ.) 2)
Βλαστήμια 2, ὁ ἰδ. Κρήτ.: *Αρχίνεξέ με 'ς τοοὶ βλαστη-
μησιές χωρὶς νὰ τ' ἀδιμηλήσω Δ.Κρήτ. Τῇ βλαστημησιὰ ποῦ
τοῦ 'καμε δὲ δὴν ἐξανάκουσα ποτές μου Σητ.

